

”VIDNERNE HAR SAGT, HVAD DE HUSKER!”

Af Peer Kølendorf

Under sagen rejste jeg spørgsmålet, hvorfor SKAT ikke havde reageret over for svindlen og gjort noget for at forhindre tabet. Jeg og Comitel kunne alene se Comitels leverandør og aftager, og svindlen blev begået som skyldnersvig flere omsætningsled forude. Men SKAT havde jo mulighed for at afdække og kontrollere hele omsætningskæden, og hvis SKAT havde gjort det, så ville SKAT jo - i modsætning til mig - have haft en konkret anledning til at reagere og forhindre tabet helt eller delvist. (SKAT foretog faktisk omfattende kontroller og fik en - med SKATs egne ord - ”bestemt formodning” om, at der var tale om svindel, viste det sig i dokumenter, hvoraf Boris Frederiksen fra Kammeradvokaten havde forsøgt at undertrykke de væsentligste.)

SKAT forhindrede dog ikke tabet, hverken helt eller delvist. For der var ikke noget at komme efter, sagde Kammeradvokaten. Boris Frederiksen benægtede ikke færre end 6 gange over for retten, at SKAT havde haft nogen mulighed for at reagere over for Gul Feber-svindlen, førend det var sent. Boris Frederiksen benægtede også blankt, at der eksisterede noget som helst materiale om emnet, “Skatteministeriet har loyalt under sagen fremlagt det efterspurgte materiale i det omfang et sådant materiale eksisterer ... Sagsøgte synes imidlertid i en række sammenhænge fejlagtigt at lægge til grund, at der eksisterer et omfattende materiale hos SKAT om ”SKATs viden og tiltag overfor den bagvedliggende svig” ... Det bemærkes hertil, at sagsøger i sagens natur ikke kan fremkomme med materiale eller oplysninger, som sagsøger ikke er i besiddelse af.” (Se [Pakke 1](#)).

Men begge dele var usandt.

I dag ved vi, at SKAT meget tidligt vidste, at der var ugler i mosen, faktisk havde SKAT allerede et år, *inden* Gul Feber-svindlen startede, iværksat løbende overvågning af den senere Gul Feber-hovedmand og hans virksomhed, fordi SKAT vidste, at han næsten udelukkende indgik handler, der var svigsrelaterede. Myndighederne nedsatte endog en aktionsgruppe, der fulgte med i Gul Feber-svindlen, mens den udspillede sig, og *Boris Frederiksen var selv medlem af gruppen*. Se [Pakke 3](#).

Der eksisterede også masser af materiale om SKATs viden og mistanker. En stor del af det fandt vi hos Kammeradvokaten selv, fordi Kammeradvokaten havde begået en fejl og lagt materialet det forkerte sted. Se [Pakke 1](#).

Det var heldigt for mig, at disse usandheder blev afsløret!

For Boris Frederiksens plan var helt åbenlyst, at de eneste beviser for, hvad SKAT havde foretaget sig, skulle være SKATs medarbejders forklaringer. Og indholdet af SKATs medarbejders forklaringer er, måske ikke så overraskende, at SKAT skam ikke havde noget som helst grundlag for at foretage sig noget, der kunne have forhindret nogen del af tabet.

Men SKATs medarbejders forklaringer er i modstrid med den dokumentation, som efter Kammeradvokatens plan aldrig skulle være kommet frem i lyset.

Dertil kommer, at Boris Frederiksen i Østre Landsret opførte et koordineret skuespil sammen med et af vidnerne fra SKAT om nogle angiveligt afslørende papirer, som vidnet ”tilfældigvis” havde med i tasken, men som Boris Frederiksen hverken dengang eller senere har udleveret. Den dag i dag ved jeg ikke, om papirerne var blanke. Efter sigende sker sådan noget aldrig i danske retssager i danske retssale.

Denne Pakke 6 handler om vidneforklaringerne fra SKATs medarbejdere.

Jeg har rejst kritik af forløbet, og det er min opfattelse, at indholdet af forklaringerne, herunder de urigtige dele af dem, vanskeligt kan have anden baggrund, end at Boris Frederiksen over for vidnerne har pointeret det væsentlige i, at mit synspunkt under sagen om betydningen af SKATs egne forhold ikke fik næring,.

Kammeradvokaten kalder min opfattelse for grundløs. Læs pakken, og vurder selv.

Bemærk: Af den dokumentation, som nu offentliggøres på UnfairModpart.dk i denne og andre dokumentationspakker, fremgår – ud over de punkter, som dokumentationspakkerne handler om – en række andre eksempler på Kammeradvokatens skyld på alt-taktik. At et punkt ikke berøres nærmere, er ikke ensbetydende med, at jeg på dette punkt har anerkendt eller anerkender SKATs og Kammeradvokatens synspunkter, tværtimod. Når visse punkter ikke berøres nærmere, skyldes det hensynet til dokumentationens omfang samt det forhold, at en redegørelse for rent retlige forhold nemt vil få karakter af efterprocedure. Både Østre Landsret og Højesteret har allerede blankt underkendt SKATs og Kammeradvokatens synspunkter.

Forløbet om vidnerne fra SKAT

1. Kammeradvokaten kommenterede min kritik på dette punkt i sit indlæg hos CEPOS den **25. april 2016**. Partner Steffen Sværke fra Kammeradvokaten sagde, at ”vidnerne har sagt, hvad de

husker!”. Steffen Sværke spurgte mig, tydeligvis forarget, om jeg beskyldte SKATs vidner for at have afgivet falsk forklaring. (Til dette svarede jeg, i overensstemmelse med sandheden, at det gjorde jeg ikke. For vi ved jo ikke med sikkerhed, om SKATs vidner faktisk har forklaret tingene, som de husker dem, og så bare husker forkert.)

I sit oplæg havde Steffen Sværke skrevet følgende:

”Kølendirf om urigtige vidneforklaringer fra 3 af SKATs medarbejdere:

”Der er efter min opfattelse grundlag for en klage, idet det må lægges til grund, at Boris Frederiksen under retssagen har påvirket SKATs vidner til at afgive urigtige forklaringer,...”

(klagen til Advokatsamfundet, side 11)

› FAKTA

Der er *ingen* støtte for denne beskyldning”

Dokumentation:

- [Kammeradvokatens indlæg til CEPOS den 25. april 2016](#)

2. Steffen Sværke kom dog ikke ind på, hvorfor min kritik skulle være grundløs. For at sætte Kammeradvokatens forargelse i perspektiv er det illustrerende at se på, hvad Boris Frederiksen skrev i ankestævningen til Højesteret den **14. november 2014**:

”Der foreligger foruden **de afgivne forklaringer under sagen fra Peer Kølendirf og to øvrige bestyrelsesmedlemmer, Steen Erik Mønsted og Ole Stangeegaards side** ingen dokumentation i sagen for, at Peer Kølendirf som direktør, bestyrelsesmedlem og ultimativ ejer fastsatte relevante retningslinjer for virksomheden, herunder - som anført i høringssvaret – med henblik på at undgå, at selskabet uforvarende deltog i momskaruseller.

Landsretten har i dommen set bort fra fraværet af dokumenterbare retningslinjer for brokeraktiviteten eller anden objektiv dokumentation for eksistensen heraf og har alene **lagt vægt på Peer Kølendirfs partsforklaring og forklaringerne afgivet af de øvrige to bestyrelsesmedlemmer**. På baggrund heraf konkluderer landsretten, at Peer Kølendirf havde en berettiget forventning om, at bl.a. varekontrol blev foretaget.

Beviskravet til Peer Kølendorfs anbringende om, at der blev foretaget reelle kontroller er dermed efter appellantens opfattelse så lavt, at **landsretten reelt har pålagt appellanten bevisbyrden for, at Peer Kølendorfs og Comitel International A/S' eget udsagn** om, at der til "*stadighed [blev] iagttaget alle foranstaltninger og forholdsregler med henblik på at undgå, at selskabet uforvarende gennemførte handler, som indgik som led i en momskarrusel*" *[min tilføjelse]* **ikke var korrekt.**

Som anført handlede Comitel International A/S også uden for Gul Feberhandlerne med selskaber, som ifølge underretninger modtaget fra udenlandske afgiftsmyndigheder var momssvigsrelaterede virksomheder. Således var i omegnen af 70 % af Comitel International A/S' omsætning med samhandelspartnere inden for EU i perioden 1. april 2004 til 31. december 2004 efter al sandsynlighed momskarruselrelaterede selskaber (bilag 1, side 8-10). Også under hensyntagen hertil **må bevisbyrden for, at relevante foranstaltninger og forholdsregler blev iagttaget påhvile Peer Kølendorf.** Det gøres gældende, at denne bevisbyrde ikke er løftet."

Dokumentation:

- [SKATs ankestævning af 14. november 2014](#)

Som det fremgår, beskylder Boris Frederiksen over for Højesteret Comitels to tidligere bestyrelsesformænd samt mig selv for at have afgivet urigtige forklaringer for landsretten.

Samtidig mener Boris Frederiksen, at det er *mig*, der har bevisbyrden for, at det, som blev forklaret, er rigtigt. Dvs. Kammeradvokaten beder Højesteret om at gå ud fra, at borgerne som udgangspunkt kommer med urigtige oplysninger, medmindre de kan bevise andet.

Boris Frederiksens beskyldninger var grundløse, og Højesteret tillægger dem ingen vægt overhovedet.

(I øvrigt er Boris Frederiksens oplysninger til Højesteret om, at 70 % af Comitels EU-samhandelspartnere var momssvindlere, dokumenteret usande.)

Vidneforklaringerne

3. Oprindeligt var det meningen, at sagen i Østre Landsret skulle være gennemført i slutningen af 2012. Den **26. juli 2012** havde Boris Frederiksen skrevet følgende til retten:

”Det kan oplyses, at **sagsøger agter at indkalde følgende personer til at afgive forklaring som vidne** i forbindelse med hovedforhandlingen:

Mia Hansen, Torben Ulrik Andersen og Martin Volmer - alle medarbejdere hos **SKAT**.”

Dokumentation:

- [SKATs processkrift 4 af 26. juli 2012](#)

4. Den **2. oktober 2012** anførte jeg i mit processkrift, at det ikke var holdbart, at Kammeradvokaten ikke ville udlevere dokumentation for SKATs forhold, der kunne efterprøves og imødegås, men i stedet alene ville føre nogle medarbejdere fra SKAT som vidner:

”Tilsvarende anmodes ministeriet om at redegøre for, hvad Torben Ulrik Andersen og Martin Vollmer, SKAT, skal afgive forklaring om. Jeg bemærker i denne forbindelse, at Skatteministeriet ikke bør føre embedsmænd som vidner til at forklare om SKATs praksis og erfaringer om momssvigssager mv., men at **sådanne udsagn - hvis ministeriet finder disse relevante - må formuleres skriftligt og fremlægges i sagen inden hovedforhandlingen, således at sagsøgte har mulighed for inden hovedforhandlingen at forholde sig til - og om nødvendigt supplere, dokumentere eller bestride - disse udsagn**. Dette gælder ikke mindst de forhold, som er omfattet af sagsøgtens opfordringer. Tilsvarende gør sig gældende, hvis embedsmændene finder det fornødent at supplere oplysningerne i afgørelser, som de har truffet. **Særligt i en sag som denne, hvor det tilgængelige dokumentationsmateriale er særdeles omfattende, er det uacceptabelt, hvis Skatteministeriet først under hovedforhandlingen via embedsmænd fra SKAT vil ”dokumentere” eller præcisere synspunkter eller oplysninger.**

Sagsøgte går ud fra, at Mia E.B. Hansen, som også er indkaldt til afgivelse af vidneforklaring, er den medarbejder fra SKAT, som modtog oplysningerne om nye leverandører og kunder, og hendes forklaring er i givet fald relevant i sagen.”

Som det i øvrigt fremgår af dokumentationen, handlede processkriftet om status på parternes besvarelse af hinandens opfordringer og om Kammeradvokatens varslede vidneførelse:

”Dette processkrift vedrører **parternes opfordringer** samt **Skatteministeriets vidneliste** med henblik på sagens oplysning samt afklaring af parternes synspunkter.”

Der var således ikke noget indholdsmæssigt nyt i processkriftet.

Dokumentation:

- [Peer Kølendorfs processkrift D af 26. juli 2012](#)

5. Over sommeren 2012 havde mine advokater gennemgået materiale i Comitel Internationals og Solid Tradings konkursboer. Dette materiale havde Kammeradvokaten haft i sin besiddelse i flere år, så gennemgangen foregik i Kammeradvokatens lokaler. Den **15. oktober 2012** gennemgik jeg en del af materialet i et processkrift:

”Med dette processkrift fremlægges **materiale om forhold i Comitel International A/S og Solid Trading ApS**, hvilket materiale er tilvejebragt ved sagsøgtes gennemgang hos sagsøgerens advokat af materiale i konkursboerne efter de nævnte selskaber.”

Da Kammeradvokaten som nævnt havde haft det gennemgåede materiale i sin besiddelse i flere år, var der heller ikke her noget indholdsmæssigt, der var nyt for Kammeradvokaten.

Dokumentation:

- [Peer Kølendorfs processkrift E af 15. oktober 2012](#)

6. Ikke desto mindre bad Boris Frederiksen i oktober 2012 Østre Landsret om, at sagen ikke blev gennemført i slutningen af 2012. Boris Frederiksen skrev den **24. oktober 2012** til Østre Landsret:

”Det er sagsøgers opfattelse, at en fastholdelse af den berammede hovedforhandling i december 2012 vil udgøre **en hindring for, at sagsøger på tilstrækkelig og forsvarlig vis har mulighed for at vurdere og reagere på sagsøgtes seneste processkrifter, og for at sagsøger under hovedforhandlingen vil kunne afhøre det fornødne antal vidner** i sagen (om spørgsmålet om vidneførelse henviser jeg til mine bemærkninger nedenfor). Virkningen heraf vil reelt være, at sagsøger afskæres fra at føre det fornødne bevis i sagen.

Henset til sagens væsentlige betydning er det i modsætning til det af sagsøgte anførte **i relation til EMRK art. 6 højst betænkeligt, såfremt sagsøger afskæres fra at føre det fornødne bevis i sagen, idet det herved kan rejses tvivl om, hvorvidt der er tale om en retfærdig rettergang.**

...

Sagens forberedelse afsluttes den 14. november d.å., hvilket henset til omfanget af de senest fremkomne processkrifter og det vedlagte antal bilag efterlader sagsøger med et yderst begrænset tidsrum til at indhente supplerende oplysninger og til at udarbejde yderligere et processkrift, herunder forholde sig til, hvilken yderligere bevisførelse sagsøgtes processkrifter giver anledning til.”

Boris Frederiksens begrundelse for, at Kammeradvokaten efter næsten 4 år ikke kunne nå at forberede sig til en domsforhandling i december 2012 var altså, at Kammeradvokaten så ikke ville have tilstrækkelig tid til at forholde sig til mine seneste processkrifter (hvor der ikke stod noget, der var nyt for Kammeradvokaten).

I den forbindelse fremførte Boris Frederiksen det synspunkt, at det ville være i strid med statens menneskerettigheder i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, hvis retten ikke imødekom Kammeradvokaten.

Boris Frederiksen skriver om sin påtænkte vidneførelse:

”Som anført i min skrivelse af den 16. ds. **er de relevante skattemedarbejdere indkaldt med henblik på at afgive forklaring om de faktiske forhold** i forbin-

delse med SKATs kontrol af Comitel International A/S' virksomhed, herunder hvilke konkrete undersøgelser SKAT foretog i den forbindelse, og forklaringerne vil derfor være ubetænkelige i forhold til den eksisterende praksis om vidneførelse af embedsmænd. I denne sammenhæng skal afhøringen af skattemedarbejderne bl.a. tjene til at belyse, hvornår SKAT kom i besiddelse af oplysningerne om den udøvede svig, herunder hvorledes SKAT reagerede på disse oplysninger. Det har steds været sagsøgtes anbringende, at SKAT har udvist egen skyld i relation til identifikation af svigen, og afhøringen [af] skattemedarbejderne om hvilke konkrete undersøgelser SKAT foretog sig er derfor efter sagsøgers opfattelse en nødvendig, naturlig og relevant bevisførelse i relation til dette anbringende.

Sagsøgte kan ikke på den ene side gøre gældende, at SKAT har udvist egen skyld og på den anden side afskære SKAT fra at føre bevis for det modsatte.

Derudover er der ikke - som anført af sagsøgte - tale om, at forklaringerne fra de omhandlede skattemedarbejdere skal *"afhjælpe sagsøgerens manglende besvarelse af sagsøgtets opfordringer"*. Skatteministeriet har loyalt under sagen fremlagt det efterspurgte materiale i det omfang et sådant materiale eksisterer, og sagsøgte har da også haft adgang til at gennemgå det materiale, som sagsøger er kommet i besiddelse fra Comitel International A/S' konkursbo. Sagsøger har således på rimelig og adækvat vis forsøgt at imødekomme det omfattende antal opfordringer fremsat af sagsøgte.

...

Sagsøgte synes imidlertid i en række sammenhænge fejlagtigt at lægge til grund, at der eksisterer et omfattende materiale hos SKAT om *"SKATs viden og tiltag overfor den bagvedliggende svig"*, herunder at den manglende fremlæggelse heraf har hindret *"en kontradiktorisk proces vedrørende SKATs viden og tiltag over for den bagvedliggende svig"*. Der er i sagen fremlagt materiale fra SKATs journalsager vedrørende de i svigskomplekset involverede selskaber, og såfremt sagsøgte - mod sagsøgers viden - måtte være af den opfattelse eller skulle have positiv viden om, at der hos SKAT skulle bero yderligere materiale, må sagsøgte præcisere, hvilket konkret materiale der i givet fald skulle være tale om. Dette har sagsøgte intetsteds gjort. **Det bemærkes hertil, at sagsøger i sagens natur ikke kan fremkomme med materiale eller oplysninger, som sagsøger ikke er i besiddelse af.**

Også i denne sammenhæng er det efter sagsøgers opfattelse relevant at afhøre **de indkaldte skatternedarbejdere**, idet disse alle har befattet sig med svigkomplekset og derfor **vil kunne udtale sig om, hvilke faktuelle oplysninger SKAT var i besiddelse af på relevante tidspunkter om "den bagvedliggende svig"**.

Dokumentation:

- [Kammeradvokatens indlæg af 24. oktober 2012](#)

Som man kan se, bygger Boris Frederiksen her en to-leddet argumentation op for, at SKAT skal have lov til at føre sine egne medarbejdere som vidner vedrørende SKATs egne forhold i stedet for at dokumentere disse forhold:

Første led er: Kammeradvokaten har *loyalt* fremlagt, hvad der findes; *der findes ikke mere*; og Kammeradvokaten er efterhånden noget træt af, at jeg bliver ved med at spørge efter materiale, der viser noget om SKATs viden og tiltag over for Gul Feber-svindlen.

Andet led er: Da der ikke findes nogen dokumentation, er det både relevant og nødvendigt, at forholdene udelukkende belyses ved, at SKATs medarbejdere kommer ind og giver forklaringer om, hvad de kan huske.

7. Denne argumentation fra Boris Frederiksen byggede imidlertid på den forudsætning, at det ikke kom frem, at han havde givet retten usande oplysninger om, hvilket materiale der eksisterede.

Under gennemgangen af materiale hos Kammeradvokaten, se punkt 5, var det, at mine advokater spærrede øjnene op, da de fandt en mængde hemmelige dokumenter, der viste, at SKAT og Kammeradvokaten i allerhøjeste grad havde fulgt med i Gul Feber-svindlen, da den udspillede sig. Boris Frederiksen havde undertrykt disse dokumenter og givet retten usande oplysninger om deres eksistens; se nærmere [Pakke 1](#).

Den **5. november 2012** indgav jeg et processkrift til retten, der omhandlede de hemmelige dokumenter. Dokumenterne er nærmere gennemgået i den nævnte Pakke 1 og i [Pakke 3](#).

8. Kammeradvokaten har her i 2016 oplyst til offentligheden som ”sagens fakta”, at Kammeradvokaten skam ikke undertrykte nogen oplysninger, men faktisk velvilligt udleverede de hemmelige dokumenter til mig. Kammeradvokaten oplyste den **17. april 2016** følgende på sin hjemmeside:

”Det er heller ikke korrekt, som Berlingske Tidende skriver den 12. april 2016, at Kammeradvokaten skulle have benægtet eksistensen af interne mødereferater hos SKAT. Den slags eksisterer selvsagt i en sag af denne størrelse, men skal kun fremlægges hvis en dommer bestemmer det. Det kunne direktør Peer Kølendorf have bedt retten om, men det skete ikke, og materialet blev derfor ikke fremlagt. **Direktøren fik dog referaterne, da alt materiale Kammeradvokaten modtog fra Bagmandspolitiet og fra Comitels konkursbo blev stillet til rådighed for direktøren før sagens hovedforhandling i Østre Landsret.**”

Dokumentation:

- [Kammeradvokatens hjemmeside](#)

Hvis dette var sandt, ville det være mærkeligt, hvis Boris Frederiksen var blevet overrasket over, hvad der kom frem i sagen, da jeg kunne citere fra de hemmelige dokumenter.

Men Kammeradvokatens ”fakta” på sin hjemmeside er selvfølgelig endnu en usandhed.

Boris Frederiksen havde i 2012 ingen anelse om, hvor jeg havde de hemmelige dokumenter fra, og som dokumentationen i Pakke 1 viser, protesterede Kammeradvokaten med arme og ben imod, at oplysningerne kunne indgå i sagen, hvis jeg ikke udleverede dem og fortalte, hvorfra jeg havde dem.

Uanset at Kammeradvokaten hele tiden havde haft de undertrykte dokumenter i sin besiddelse – og Kammeradvokaten var endda medlem af myndighedernes Gul Feber-aktionsgruppe, som dokumenterne vedrører – anførte Boris Frederiksen nu, at det var fuldstændig umuligt og udelukket, at Kammeradvokaten kunne gennemføre retssagen i december 2012.

Domsforhandlingen blev derfor udsat, og efterfølgende blev den planlagt til september 2014.

9. Ved domsforhandlingen i **september 2014** førte Kammeradvokaten tre vidner fra SKAT.

Da de undertrykte dokumenter på dette tidspunkt var kommet frem, er det muligt at sammenholde oplysningerne fra vidneforklaringerne med dokumentationen for, hvad der faktisk skete hos SKAT i 2003-2004.

10. Det første vidne fra SKAT var **Kenn Hoffmann Jensen**. Han sad i perioden for Gul Feber i told- og skatteregion Nordsjælland-Bornholm, der dækkede hovedmandens selskab Solid Trading. Oplysningerne i hans forklaring stemmer overens med dokumentationen, og dertil kommer en række supplerende oplysninger, som der ikke er grundlag for at betvivle.

Dokumentation:

- [Østre Landsrets dom af 31. oktober 2014, Kenn Hoffmann Jensens vidneforklaring](#)

5. Næste vidne fra SKAT var **Mia Hansen**. Hun var min kontaktperson i told- og skatteregion København og den primære modtager af **de oplysninger, som jeg hver måned, år efter år, indsendte til SKAT i et samarbejde imod momskarruseller**. Under sagen benægtede Boris Frederiksen 4 gange, at dette samarbejde havde fundet sted. Kun fordi jeg tilfældigvis havde gemt materiale, der da var 10 år gammelt eller mere, og derfor kunne blive ved med at presse på, kom sandheden frem. Se [Pakke 4](#).

6. Herunder sammenholdes Mia Hansens forklaring om Gul Feber-styregruppen og om tilbageholdelse af momsrefusioner med dokumentationen.

Dokumentation:

- [Østre Landsrets dom af 31. oktober 2014, Mia Hansens vidneforklaring](#)

6.1. Fra vidneforklaringen:

”Hun ved ikke, hvornår hun fik indkaldelsen til mødet i styregruppen den 16. marts 2004. **SØK var med for at diskutere teorier om momskarrusel. På mødet blev Comitel nævnt** som aftager i handelskæden, men der forelå ikke noget faktisk dokumentation om virksomheden på mødet, og **man drøftede ikke konkrete navne, eller om virksomheden foretog sig noget kriminelt**. På mødet talte de mest om transaktionskæde og forløb og de teser, det gav anledning til. ...”

Boris Frederiksen lagde stor vægt på at få oplysninger frem om, at SKAT ikke før i sidste halvår af 2004 fik nærmere mistanke om, at en person hos Comitel var indblandet i svindlen.

Det hænger sammen med, at Kammeradvokaten under sagen fremførte det synspunkt, at SKAT ikke kunne have forhindret tabet, selv om SKAT fulgte med i og overvågede Gul Feber-svindlen, mens den udspillede sig, fordi SKAT ikke havde den fornødne ”konkrete viden” om, at den trojanske hest i Comitel var vidende om svindlen.

Her i 2016 startede Boris Frederiksen med at holde fast i dette synspunkt, da han skulle forklare sin egen tidligere rådgivning til SKAT om tilbageholdelse. Kammeradvokaten har dog efterfølgende ændret forklaring to gange.

Det er dokumenteret urigtigt, at det i 2003-2004 var en betingelse for, at SKAT kunne foretage tilbageholdelse, at SKAT havde nogen som helst ”konkret viden” om, at virksomheden eller en person i virksomheden havde viden om svindlen.

At Kammeradvokaten så stædigt har fremsat et synspunkt, som Kammeradvokatens egen klient, SKAT, således har dokumenteret urigtigheden af, hænger antagelig sammen med, at Kammeradvokaten i 2004 gav SKAT forkert rådgivning om reglerne for tilbageholdelse.

De nævnte forhold er nærmere dokumenteret i [Pakke 2](#).

6.2. Fra vidneforklaringen:

”SKAT overvejede, om der var grundlag for at tilbageholde negativ moms i forhold til Comitel, men fandt først grundlag herfor vedrørende momsen for november 2004.”

SKAT fandt den 21. december 2004, dvs. et par uger efter, at momsen for november 2004 var blevet angivet, grundlag for at tilbageholde momsrefusionen for november 2004.

Forinden havde SKAT den 6. december 2004 sendt en agterskrivelse, ikke om foreløbig tilbageholdelse, men om endelig nægtelse af momsrefusionerne for november 2003 – marts 2004.

Se igen [Pakke 2](#), punkt 5 og 10.

De handler, som momsrefusionen for november 2004 angik, vedrørte en helt anden varetype og helt andre leverandører og aftagere end handlerne i november 2003 – marts 2004. SKAT skulle altså kun bruge et par uger for at reagere på handlerne i november 2004, men skulle bruge 9-13 måneder på at reagere på handlerne i november 2003 – marts 2004.

6.3. Fra vidneforklaringen:

”I marts 2004 var handelsforløbet ikke afdækket. Det skete først senere i 2004.”

SKAT noterede selv den **13. januar 2004**, at SKAT da var i gang med at kontrollere handlen mellem Gul Feber-hovedmandens selskab Solid Trading og den trojanske hest i Comitel.

På dette tidspunkt havde SKAT endnu ikke skullet udbetale Comitels momsrefusion for december 2003.

Comitel havde allerede løbende givet fakturamateriale til SKAT vedrørende handlerne med Solid Trading og videresalget af varerne.

Den **17. februar 2004** anførte SKAT i et notat, at SKAT da havde direkte *viden* om, at den trojanske hest i Comitel havde solgt varer tilbage de samme selskaber, som importørvirksomheden Network Trading oprindeligt købte varerne fra. Det vil sige, at SKAT da havde afdækket handelskæden og vidste, at den var fuldstændigt cirkulær.

På dette tidspunkt havde SKAT endnu ikke skullet udbetale Comitels momsrefusion for januar 2004.

Se [Pakke 3](#), punkt 4 og 5.

6.4. Fra vidneforklaringen:

”Hele handelskæden skulle afdækkes, og der skulle være overblik over faktureringerne, før det var forsvarligt at tilbageholde negativ moms. Det er en alvorlig sag at nægte udbetaling, fordi virksomheden risikerer at gå konkurs, så de skulle være helt sikre på grundlaget.”

Se punkt 6.3 ovenfor.

SKAT foretog som nævnt den 21. december 2004 tilbageholdelse af momsrefusionen for november 2004 efter et par ugers betænkningstid.

På tilbageholdelsestidspunktet havde SKAT end ikke foretaget en transaktionsanalyse. SKAT havde altså ikke overblik over handelskæden og faktureringerne. Alligevel var SKAT sikker på, at der var grundlag for tilbageholdelse, idet SKAT fastholdt tilbageholdelsen mod Comitels protest.

SKATs tilbageholdelse af momsrefusionen for november 2004 stemmer da også med, at formålet med en foreløbig tilbageholdelse af en momsrefusion er at give SKAT tid til at foretage de nødvendige undersøgelser for at afdække, om der er grundlag for at helt at nægte refusionen.

Se [Pakke 2](#), punkt 5, 11 og 12.

6.5. Fra vidneforklaringen:

”Det var først i juni måned 2004, at SKAT begyndte afdækningen af handelskæden i ”Gul Feber”- handlerne.”

Se punkt 6.3 ovenfor.

6.6. Fra vidneforklaringen:

”Fra marts til juni var et mellem spil, hvor SKAT var i tvivl om, der var grundlag for fradragsnægtelse og blandt andet bad om bistand fra Kammeradvokaten.”

Vi ved, hvad denne bistand fra Kammeradvokaten udmøntede sig i. Den udmøntede sig i en advarsel om, at tilbageholdelse af Comitels momsrefusioner ”kan medføre et ikke ubetydeligt erstatningskrav mod statskassen”.

Vi ved også, at dette var et forkert råd, fordi SKAT ved en tilbageholdelse højst risikerede at skulle betale renter af beløbet. Og vi ved, at Kammeradvokaten er tilstrækkeligt flov over sit forkerte råd. For Kammeradvokaten har i 2016, hvor kritikken er rejst, givet tre forskellige - og modstridende - forklaringer på rådgivningen:

En af dem er, at rådgivningen slet ikke drejede sig om Gul Feber-momsen, og en anden (betegnet ”FAKTA” af Kammeradvokaten) er, at Kammeradvokaten ”*aldrig* har rådgivet SKAT til at udbetale negativ moms til Comitel”.

I øvrigt er det interessant, at det her igen er Kammeradvokatens egen klient, der dokumenterer, at Kammeradvokaten har givet usande oplysninger.

Den sidste af de tre forklaringer er den samme, som Boris Frederiksen gav under retssagen, nemlig den nævnte – forkerte – forklaring, at SKAT i 2003-2004 ikke kunne tilbageholde momsrefusionerne, før SKAT havde ”konkret viden” om, at den trojanske hest i Comitel var indblandet i svindlen.

Se [Pakke 2](#).

6.7. Fra vidneforklaringen:

”Hun indkaldte materiale om ”Gul Feber”-handlerne fra Comitel den 29. juni 2004 og fik noget af det den 16. juli 2004. Det sidste modtog hun i september 2004. Hen over sommeren indhentede hun også materiale fra de andre skatteregioner. Når SKAT bad Comitel om at få materiale, så fik SKAT det uden unødigt forsinkelse.”

Det anførte i citatet er isoleret set korrekt. Det er imidlertid vildledende, idet det udelades, at SKAT allerede i februar 2004 havde viden om den fulde handelskæde.

Se punkt 6.3 ovenfor.

7. Som man kan se, var det et hovedformål for Kammeradvokaten, at Mia Hansens forklaring skulle understøtte Kammeradvokatens forkerte argument om, at SKAT intet kunne have gjort for at forhindre tabet helt eller delvist, fordi SKAT ikke havde ”konkret viden” om, at den trojanske hest i Comitel var indblandet i svindlen (hvilket argument blev brugt af Kammeradvokaten som forsvar for Kammeradvokatens egen tidligere forkerte rådgivning til SKAT).

Vi kan ikke vide, om Mia Hansens forklaring afspejler det, hun faktisk kunne huske, men på væsentlige punkter stemmer den ikke med dokumentationen. Det gælder både dokumentationen

for, hvilken viden SKAT havde på forskellige tidspunkter, og dokumentationen for, hvilken betydning SKAT tillagde denne viden.

8. Mia Hansen tog på et tidspunkt under sin vidneforklaring en stak papirer op af tasken. Dette skete på Boris Frederiksens initiativ, og papirerne viste angiveligt, at en af Comitels aftagere i EU skulle være et svindelselskab.

Papirerne er *aldrig* udleveret til retten eller til min advokat og mig. Den dag i dag ved jeg ikke, om papirerne var blanke, eller hvad der stod i dem. Det er svært at forsvare sig imod sådan et bagholdsangreb.

Dette fulgte i øvrigt efter, at Boris Frederiksen dagen før domsforhandlingen havde fremlagt 150 sider nye dokumenter, der angiveligt skulle dokumentere Kammeradvokatens beskyldninger om, at 70 % af Comitels kunder i EU var svindlere. Men siderne dokumenterede intet andet end SKATs og Kammeradvokatens gætterier. Fra vidneforklaringen:

”SKATs konklusion i afgørelsen af 20. juli 2006 om, at den overvejende del af Comitels Internationale salg var momskarruselrelateret, er baseret på de svar, som blev modtaget fra de udenlandske myndigheder.

...

SKATs analyse er baseret på de udenlandske myndigheders skriftlige svar.”

Det viste sig altså, at de udenlandske myndigheder, som SKAT havde spurgt vedrørende Comitels EU-samhandels partnere, *ikke* havde oplyst, at de var svindlere. Det var noget, SKAT havde ”analyseret” sig frem til. De udenlandske myndigheder havde i størstedelen af tilfældene blot givet oplysninger om stiftelses- og ledelsesforhold og lignende.

På intet tidspunkt i perioden fra SKATs ”analyser” i 2005 og frem til Boris Frederiksens proceskrift til Højesteret i oktober 2015 følte SKAT eller Kammeradvokaten noget behov for at få be- eller afkræftet, om deres ”analyser” og gætterier var rigtige eller forkerte.

Det måtte jeg gøre. Og det viste sig, at EU-samhandelspartnerne fordelte sig nogenlunde ligeligt på to grupper: En gruppe af virksomheder, for hvilken det positivt kan udelukkes, at de var svindlere (en stor del af dem eksisterer stadig og er aktive den dag i dag), og en gruppe, for hvilken der ikke foreligger nogen dokumentation overhovedet for, at de var svindlere. Af de 76 kun-

der i EU, som SKAT havde spurgt til og ”analyseret”, viste der sig at være dokumentation for, at en enkelt havde svindlet (et tysk selskab), men dog ikke i forbindelse med varer fra Comitel.

Landsretten og Højesteret gennemskuede Kammeradvokaten og har ikke tillagt det nogen vægt. Landsretten har i sin dom end ikke værdiget det omtale, og Højesteret affærdiger det ganske kortfattet, uanset at beskyldningerne blev en hovedpointe fra Kammeradvokatens side i Højesteret.

9. Det sidste vidne fra SKAT var **Reino Nielsen**, som i Gul Feber-perioden sad i Told- og Skat-testyrelsen og arbejdede med moms-karruseller. Reino Nielsen forklarede bl.a.:

”I styregruppen arbejdede de med teser, men **det indgik ikke i tesen, at Comitel skulle være en del af et kriminelt netværk**. Det viste sig først senere, at Comitel kunne ses som fællesnævner for de involverede selskaber, og **det var tidligst i efteråret 2004, at Comitel kom i søgelyset i forbindelse med noget kriminelt.**”

Disse bemærkninger faldt igen på initiativ fra Boris Frederiksen. Kammeradvokaten brugte disse oplysninger sammen med sit forkerte argument om, at SKAT ikke kunne have tilbageholdt Comitels momsrefusioner på et tidligere tidspunkt, fordi SKAT ikke vidste, at den trojanske hest i Comitel var indblandet i svindlen.

Dokumentation:

- [Østre Landsrets dom af 31. oktober 2014, Reino Nielsens vidneforklaring](#)

10. Af Kammeradvokatens salærspecificationer, som jeg her i sommeren 2016 har modtaget som aktindsigt fra SKAT, kan man se følgende af udateret specification vedrørende perioden fra den 1. april 2014 til den 30. juni 2014:

”- **mailkorrespondance med SKAT** i perioden 28. - 29. april 2014 angående **afhøringstemaerne**,

...

- forberedelse af og deltagelse i **møde** med **Kenn Hoffmann Jensen**, SKAT, den 9. maj 2014, vedrørende **vidneforklaring**”

Dokumentation:

- [Kammeradvokatens salærspecifikation for 1. april 2014 til 30. juni 2014](#)

Og af specifikation for perioden fra den 1. juli 2014 til den 12. december 2014:

- ”- **møder** den 27. august 2014 med **Reino Nielsen**, Jørn Rosenmeier og Ole Eklund vedrørende forberedelse af **vidneafhøringer**,
- forberedelse af og deltagelse i **møde** den 29. august 2014 med **Mia Hansen** vedrørende forberedelse af **vidneafhøring**,
- ...
- forberedelse af og deltagelse i **møde** den 5. september 2014 med **Kenn Hoffmann Jensen** vedrørende forberedelse af **vidneafhøring**,
- ...
- forberedelse af og deltagelse i **møde** den 22. september 2014 med **Mia Hansen** vedrørende forberedelse af **vidneafhøring**”

Dokumentation:

- [Kammeradvokatens salærspecifikation for 1. juli 2014 til 12. december 2014](#)